inuenerit: beati sūt serui illi: q̃ neq̃q̃ de ꝑma
ꝗ nec de scōa dictū, q̃dē repies. Est aūt vigi
lia hec sup cor: cui sane oēm iā custodiā exhi
Prouer. 4. bere sapiēs monet: nimirq̃ qz ex ipo vita pce
dit. Ego tñ etiā hāc ꝓstare arbitror specialiter in duob': vt videlz sup affectionuz paritē ⁊ cogitationū suaꝝ greges: mens sollicita vigilanē intendat. Et bene huic daē ois custodia a quo ceteraq̃ duas pcedere ꝓstat: nisi forte q̃ absit simulatiōis geranē studio: ⁊ pietatis habeāt speciē nō ꝟtutē. Sicut eñ fōtis vena scaturiens: nisi fossas añ repleuerit adiacētes: nec refluere nec sedari: nec in altū sese tollere ꝑualebit: qd videlz alias occupetur: sic hūan' anim' donec eas q̃s ꝑdirim' man' ⁊ lingue custodias sollerē impleat nec ad pfectā hāc suijpsi' poterit reflecti curam: nec iocūda deuotionis tranq̃llitate frui: nec in sublimē diuine cōtēplationis pficere gradum. Eya fratres si supne visitatiōis grām q̃rim' sic q̃ram': si spiritales ꝓsolatiōes desideram' pcipe sic petam': si celū nob aperi cupim' sic pulsem'. Hoc deniq̃ triplici mō vigilem': si ad nuptias volum' intrare cum nro spōso iesu xpo dño: q̃ est bñdict' i secla amē.

¶ De verbis apostoli. Non est regnum dei esca ⁊ potus.

Ro. 14. Non est regnuz dei esca ⁊ potus: ꝗ iusticia et pax ⁊ gaudiū in spūsancto. Quid pertergredimur viā: q̃ ad gaudiū pperamus? Est q̃dē gaudiū d̄ regno dī: ꝗ nō ꝑmiū ē. Est gaudiū de regno dei: ꝗ nō gaudiū carnale: ñ gaudiū secl'are: nō gaudiū cui' extremū luct' occupat: ꝗ i qd magis tristicia vertē: nō deniq̃ gaudiū eorū q̃ letanē cū malefecerint: ⁊ exultatio q̃ fit in reb' pessimis est: ꝗ gaudiuz in spirusancto. Unde aūt hoc gaudiū interi nisi de iusticia ⁊ pace pcedit? Ꝓpa ergo pcedant tāq̃ cellule mellis: vt facile adhuc labilez liquorē suauitatis solidior possit materia continere. Erit qñ iā ipo simplici melle fruemur: ⁊ gaudiū nrm plenuz ⁊ purum erit: vt nō modo in spiritu: sed de ipo q̃s spū gaudeamus. Erit quādo oñmodis erit gaudium spirituale: vt nullis iam cor poreis occasionibus excitē: non op'bus misericordie: nō lachrymis penitentie: nō exercitatiōe iusticie: non ꝑbatione patiētie: sed ipsa magis ꝑsentia spiritus in quē desiderāt angeli ꝓspicere Interim sane velut salis loco sapientia mihi cetera condit: tanq̃ non sit ⁊ ipsa cibus. Interim prius q̃ comedam suspiro: ⁊ nec tunc quidem permitto: vt glutiam saliuam meā. Est enim sapiens: cui quecq̃ res sapiūt put sunt. Cui vero ipsa iam in se put sapiētia sapit: is nō modo sapiēs: sed etiā beat' ē. Nēpe ꝗ est videre deū sicuti est: atq̃ hic q̃dē fluminis impet' letificās ciuitatē dei: ꝗ torrēs voluptatis: hec deniq̃ vbertas inebriās ē. Nūc vero dñe vinuz nō habēt: deficit eñ in his interim nuptijs: vinū vtiq̃ carnalis illecebre ⁊ cōcupiscētie secularis. Fel draconuz Deut. 29
inq̃t vinū eorum: ⁊ venū aspidū insanabile. Semp nobis hoc vinū deficiat fratres mei: quia non est hoc vinū bonū. Bonū vinū nō ex vinea impuritatis: sed ex hidria purificationis haurit. Bonū non vua gomorre conficitur ꝗ ex aqua iudee. Seruasti inquit bo- Jo. 2.
num vinū vsq̃ adhuc. Nam optimū quidē vinum seruat etiam adhuc: quod videlicet non ex aqua conficiendum sed exprimendū magis ex botro illo magno eterne promissionis: qui interim in vecte portatur: dum secūdum carnem nouimus christum ⁊ hunc crucifixum. Nunquid non illi vinum defecerat qui dicebat: rēnuit consolari aia mea? Sed ps. 76.
⁊ vinū aq̃ factū guastasse visus est: cū subiūxit: Memor fui dei ⁊ delectat' sum. Quid eñ faciet in ꝑsentia qui i sola memoria delectatē? Sic ⁊ aplus plane vinū aqua factū gustauerāt: qñ ibāt gaudētes a cōspectu cōsilij qñ digni habiti sunt ꝑ noie iesu cōtumelias pati. Quō nō vinū ex aqua: gaudiū de cōtumelia? Nimirū iplebat iā ꝑmissio ꝟitatis q̃ ad eos facta erat hoc mō. Tristitia vra ꝓuer- Jo. 16.
tet i gaudiū: hoc ē: aqua vra vertet i vinū. Miraris q̃ i vinū aqua mutat etiaz trāsit i panē: nisi forte oblit' es ꝓmedē panē tuū: eū de q̃ legisti. Cibabis nos pane lachrymarū: ps. 79.
⁊ potū dabis nob i lachrymis i mēsura. Deniq̃ audi mēsuraz: Erant ait lapidee ydrie sex posite: scōm purificatōnē iudeoꝝ. Si verus iude' es: nō carne sed spū sex ānis seruies: i septimo liber egredieris: i sex ydrijs purificaberis. i sex tribulatōnib' liberaberis: i septima nō tāget te malū. Non solū aūt liberaberis in eis: sed ⁊ vinū bibes ex eis: vbi ceperis iuxta aplūn gl'iari: nō solū in spe: sed etiam itribulatōnib'. Hoc enī dixit iterim: gaudiū qd̄ habem' inspūsancto: de memoria futuroꝝ bonorū ⁊ malorū ꝑsentiū tolerantia. Nil quippe inbis carnale sapit: nil seculare: nil vanū: sed spūs veritatis ⁊ celestis sapiētia est: cuius i vtroq̃ suauitas ꝓlibat. Gaudete in dño semp ait aplus: iterum dico gau- Phil. 4.
dete. Et duplicis hui' gaudij materiā secut' adiunxit. Modestia vestra nota sit oñib' hominibus: dñs prope est. Quid modestia

nisi mansuetudo ⁊ patiẽtia est? Gaudeam' q̃ de his q̃ expectam': qm̃ dñs ppe est. Item/ rum gaudeam' de his q̃ sustinem': vt mode stia nostra oibus nota sit. Nimiꝫ tribulatio patiẽtiã operat̃: patiẽtia pbationẽ: pbatio ꝓ spem: spes aũt non confundit. Bane vt idone' fiat animus gemie huic spirituali leti cie capescẽde: duo eque ad iusticiã exercen/ dam: duo nihilomin' ad ꝯseruandã pacẽ ne cesse est p̃mittant̃: que q̃dẽ vtraq̃ copiosi' nobis scriptura sacra cõmẽdat. Siq̃dẽ iusti cie exercitatio in his duob' mãdatis tota pẽ dere v'det̃: vt qd̃ sibi q̃s fieri nõ vult alij nõ faciat: sicut ad gẽtes missa epl'a cõtinet apl'o/ rum: ⁊ quẽadmodũ ad eosdem apl'us dicit. Quecunq̃ volum' vt nobis faciãt hoies: ⁊ nos faciam' illis. Cetez qm̃ in multis offen/ dimus oẽs: impossibile est in hoc loco ⁊ tpe scãdalorũ: neq̃ eñ adhuc venerũt angeli q̃ de regno dei tollãt oia scãdala: ꝫ nec sumus i illa beata ciuitate cui' fines pacẽ posuit de us: ꝓpterea impossibile hic ⁊ modo pacẽ in/ ter nos conseruari: nisi ⁊ is q̃ in aliquo forte offendit primũ animosaz elationẽ: ⁊ q̃ offen sus est nihilom'n' caueat inexorabilẽ obsti/ nationez. Studeam' itaq̃ frẽs mei ⁊ hũiles ad satisfaciẽdũ his q̃ aliq̃d habẽt aduersum nos: ⁊ ad remittẽdũ his q̃ offenderũt nos fa ciles iueniri: qz nõ solũ mutue inter nos pa/ cis ꝯseruatio ꝯstat in his duob': ꝫ ne ipa q̃z diuina sine his ppicitiatio poterit obtineri: q̃ nec mun' ab eo recipat: q̃ nõ p̃us fierit vt fratri recõciliẽt̃: ⁊ dimissũ ab eo delictũ stri/ ctius exigat q̃ ꝯseruo suo debitũ nõ remittit Iã si manẽt in nobis iusticia pax ⁊ gaudiuz in spũsancto tria hec nõ q̃si securi sim' ꝓ eo q̃ regnuz dei intra nos est: ꝫ eo magis timo/ re ⁊ tremore nr̃az ipozũ salutẽ opemur: sciẽ/ tes nimirũ q̃ hũc tm̃ thesauruz adhuc in va sis fictilib' habeam'.

¶ Item de eisdem verbis apostoli Non est regnũ dei esca ⁊ potus.

Dlet apl's pau lus i vobis esse bzeuis: in sentẽtijs copiosus. Nõ ignozauit ꝫ ille: taz eloquẽtie q̃z sapiẽtie dotib' approbat': q̃ sin gula pauli verba tonitrua iudicabat. Iã si/ gnant̃ eñ vniũsa depzomit: ⁊ sic intonat spi ritu ⁊ virtute: vt in serie ozdinẽ: in sensu ple nitudinẽ: in vtroq̃ cõnexionẽ mirabi'it̃ ex/ tẽdat. Nõ est mãt regnũ dei esca ⁊ potus: ꝫ iusticia ⁊ pax ⁊ gaudium in spiritusancto. Quid ad hec dicitis vos gulosi ⁊ luxuriosi: quozuz deus venter est: quozũ omnis vsus aut in ventre aut sub ventre est: qui vt ait ia cobus apl'us: In luxurijs enutristis corda ⁊ corpa vr̃a? Audite audite: q̃a esca ventri: ⁊ venter escis: de' aũt hunc ⁊ has destruet. Ue vobis q̃ dormitis i lectis eburneis: ⁊ la sciuitis in stratis vr̃is: q̃ comeditis vitulum de armẽto: ⁊ bibitis vinũ defecatũ: ⁊ primis vngimini vngẽtis. Filij hoim vsq̃quo gra/ ui corde: qz corpe pingui: vt q̃d diligitis va nitatẽ ⁊ vitatẽ negligitis? Piguedo carnis: delitie corpis: saturitas vẽtris: aut añ mortẽ vos deserẽt: aut vos in morte illa relin que/ tis. Quoniã mãt sanct': cuz interierit non su/ met oia: neq̃ descendet cum eo gloria eius. Sicut oues in inferno positi sunt: mors de/ pascet eos. Quã bñ sicut oues: qz detracto vellere mũdialiũ diuitiarũ dure pressecq̃ de/ tõsi: sempiternis nudi deputabunt̃ incẽdijs Mors depascet eos: qz semp morient̃ ad vi tam: ⁊ sp viuẽt ad mortẽ. Ergo hic caro ver mib': illic aia ignib' deputat̃: donec rursus infelici collegio colligati tormẽtis penalibus socient̃: q̃ socij fuerũt in vitijs. O delicate q̃ delitijs ⁊ diuitijs circũfusus cõfusionẽ expe ctas ⁊ mortẽ: nõ est regnũ dei esca ⁊ potus: nõ purpura ⁊ byssus: qz diues ille vtroq̃ cir cũfluus in pũcto ad inferna descẽdit. Quid ergo? Sed iusticia ⁊ pax ⁊ gaudiũ in spũsan cto. Attẽdis ⁊ intẽdis: qz gaudiũ in fine est. Sic fatui filij adã p̃cipiti saltu iusticiã trãsili/ entes ⁊ pacẽ: rẽ finalẽ in p̃ncipiũ ꝯueruerte/ re ⁊ puertere vultis? Nemo eñ est q̃ gaude re nõ velit. Nõ stabit ⁊ nõ erit istud: qz sicut nõ est pax impijs: sic nec gaudere impijs di/ cit dñs. Nõ sic impij nõ sic. Pdr' est iusticiã facere: inquirere pacẽ ⁊ pseq̃ eã: ⁊ sic demũ ap̃hẽdere gaudiũ imo a gaudio cõphẽdi. Sic angelic' ille ꝯuẽt' p̃us iusticiã fecit: cuz stetit in veritate: ⁊ veritatis deseruit deserto rez. Post hec illa pace firmati sunt: q̃ exupe rat oẽm sensum: qz cũ diuersis honoris p̃ma tibus ambiant̃: nullus q̃ murmuret: q̃ inui/ deat null' Lauda tu hierz dñm: lauda deũ tuũ syon: qm̃ ꝯfortauit seras portaꝫ tuarũ: bñdixit filijs tuis in te: qui posuit fines tuos pacẽ. Lauda ⁊ laudes replica: qz munitissi/ mis vectib' ⁊ icõuulsibilib' seris: clause sũt porte tue: nullus ĩmic' intrat: null' exit ami cus: bñdicti filij tui i te oi bñdictiõe spiritali in celestib' cũ xpo. Iã nõ est timor in finib' tuis: qz posuit fines tuos pacẽ: nulle tibi tẽ/ ptatiões: nulla sese cogitationũ turma ꝯfun dit: qz versipellis ille ꝯtortor lõge ẽ a muris tuis ⁊ a filijs tuis. Et ille q̃ idẽ est: oia in idẽ titate cõsolidat atq̃ cõiungit. Cui' particũ

Iaco. 5.
1. Cor. 6.
ps. 48.
Ubi. s
ps. 165.
Ro. 14.

patio inqt in idipm. Hoc ia tertio hauriunt aquas in gaudio de fontib' saluatoris: ⁊ nudis (vt ita dica) oculis diuinitatis intuentur essentia: nulla corporeorū fantasinatū imaginatione decepti. Ecce gaudium in fine: ꝑ sine fine. Miseri nos qui ab illa felici regione repulsi i hac descēdim' imo cecidim' vanitatez. Filij syon ait ppha incliti ⁊ amicti auro primo quo reputati sunt in vasa testea? Filij syon illi' videlz speculatiue ciuitatis: quam edificauit dñs vt videat in gloria sua: filij superne hierlm q̄ libera est mater nra: incliti p dignitate conditiōis: amicti auro primo p diuinitatis imagine. Quo ergo ex his nos q̄dem reputati sumus in vasa testea: in hec lutea ⁊ fragilia corpora degenerauim'? Exhibent em ageli fratres charissimi iustitia deo pace inter se: gaudiū sibi. Sic ⁊ tu homo noli prius rape qd tuū est. ⁊ iusticia quam deo ⁊ pace qua primo debes contēpnere. Justicia virt' est: qua reddit vnicuiq qd suū est. Tu nō solū iusticiam: sed multas ⁊ multiplices iusticias debes creatori. Just' em dñs:
ps. 35. ⁊ iusticias dilexit. Justicia tua sicut montes dei. Bene sicut montes: qr plures cumulos miserationū suarū ingessit tibi. Et pus q̄dez te cuz ceteris ⁊ inter cetera creauit: non sine magna progatiua dignitatis. Dixit enim d omnibus ⁊ facta sunt. Post hec vehementissimo tui amore inflamata maiestas illa redemit te: Nunq̄d verbi facilitate? Non. Sz triginta anis opat' est salute tuam in medio terre: affix' cruci: addict' morti: ludibrijs deputat'. Deus tu' fact' est frater tu': non angelorū frater: qr nusq̄ angelos apphēdit: ꝑ semen abrae apphēdit. Comune q̄dem habes q fact' es: q frater es speciale. Adiecit adhuc erga nos speciali' quodda: qd de lata nos ⁊ spatiosa via q̄ ducit ad mortē digito suo traxit: ⁊ posuit i cōsilia iustorū ⁊ ꝛgregatione. Quid vltra debuit facere ⁊ nō fecit Cui' vel saxeū pect' tāta ⁊ talis a tāto ⁊ tali bñficiorū mltitudo nō emolliat? Quicq̄d igr es: quicq̄d potes: debes creanti: redimenti: vocanti. Sed cū iusticia feceris: fac ⁊ pacez Quādiu em sum' in hoc vase testeo: ⁊ fragilitate cōplexionis humane: nō possum' inuenire scandalorū prius imunes. Si igit recordat' fueris q frater tu' habet aliq̄d adūsum te: sis humilis ad venia petenda: si tu habes aduersus illū sis facilis ad dandā: ⁊ oia mēbra erūt in pace. Sic em ad duo ista charitatem ⁊ humilitatē paratissimi: nō poterimus
Mat. 11. dissensionē sentire. Discite inqt a me: qr mitis sum ⁊ humilis corde: mitis: qd ptinet ad charitatē: qr charitas patiēs est: benigna ē: humilis qd ad ipaz vbi spectat pprietatez. Sic pcedētib' erit gaudiū in spūsctō. Loqr qd expt' nouit: inexpt' ignorat: aialis enim hō nō pcipit ea q̄ sunt spūs dei. Nunq̄d non plerūq̄ orātib' nobis oia viscera succutiunt occulta: ad memoria gaudij illi' quod est in hierlm q̄ sursuz est: q̄ est mater nra: ⁊ lachrymarū vnda vult' meditantiū supfundit? O si duraret. Si oblit' fuero tui hierlm obliuioni det dexterea mea: adhereat lingua mea faucib' meis: si nō meminero tui: si nō ppofuero hierlm: in pncipio leticie mee. Vere in pncipio leticie: quia finis illic repositus est. Quādo ꝛscindes saccū meū dñe iesu ⁊ circūdabis me leticia: vt cātet tibi gloria mea ⁊ nō ꝛpūgar? Pncipiū gaudij illi' qd ꝑ qñq̄ sentim' stilla ē: guttula ē: de flumie illo est descēdens: cui' ipe' letificat ciuitatez dei. Quando q̄z veniet tps vt penib' gaudijs nos i ipso diuinitatis fonte pfundi' imergam': vbi vnda vndā sine intercapedie ⁊ interpolatione ꝛtinuet? Quādo veniā ⁊ apparebo añ faciez dei? Quādo trāsibo in locū tabernaculi āmirabilis vsq̄ ad domū dei? Quādo sicut audiuim' sic videbim' i ciuitate dñi vtutū? Eya igit frēs huic felici ternario fideliť insistam': ⁊ semp sim' memores vbi illi'. Amice ad q̄d venisti? Quia nō ad ꝑ venim' vt simulatoria specie regē interficiam': sed ei seruiamus: qui est bñdictus in secula. Mat. 16.

¶ De verbis domini Omnis qui se exaltat humiliabitur.

Omnis qui se exaltat humiliabit: ⁊ q̄ se humiliat exaltabit. Si consideram' diligēter fratres gradus hominuz quattuor inueniemus: dico aut sūmā felicitatē in celo ad quā suspiram': mediā felicitatē in paradiso vnde cecidim': itēq̄ mediā infelicitatē in hoc mūdo p qua gemim': ⁊ in inferno extremā infelicitatē quā merito formidam': Breui' tn dicere possum: vitā ⁊ vmbrā vite: vmbrā mortis ⁊ mortē. Itaq̄ nec in sūmo: nec i imo positi timem' descēdere: ascēdere cupim' eo magis anxij: quo videm' viciniores infimis q̄ supmis: ⁊ ecce d' nob. qr oīs q̄ se exaltat hūiliabit: ⁊ q̄ se hūiliat exaltabit. Quid nā sibi vult cācellata ꝑ ꝛnexio exaltatiōis ⁊ hūiliatiōis? Ita ne paz ē dñe q in vitate tua hūiliasti nos: qr adhuc exigis vt appōat hō humiliare seipm. Et q̄dez restat adhuc q̄ possim' hūiliari: ꝑ q̄ illo cecidēit iā nō adijciet vt resurgat: qui humiliat' fuerit vsq̄ illuc fru- Luc. 18.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf